

Recenzja

Recenzja jest tekstem o charakterze krytycznym. Dokonuje się w niej analizy, interpretacji i oceny dzieła literackiego, dzieła sztuki lub nauki, przedstawienia teatralnego, audycji telewizyjnej lub radiowej, wystawy itp. Recenzje charakteryzuje subiektywizm (moje indywidualne zdanie na dany temat).

W recenzji muszą być zawarte podstawowe informacje o dziele lub wydarzeniu, jego analiza (wymienienie poszczególnych elementów, z których jest zbudowane) oraz krytyczna ocena jego najważniejszych elementów (np. w filmie gra aktorów, reżyseria, scenografia, zdjęcia, efekty dźwiękowe i wizualne, akcja itp.). Zamieszczone oceny powinny być poparte **uzasadnieniami**.

Autorami recenzji są najczęściej zawodowi krytycy odpowiednich dziedzin sztuki, nauki, ale także uczestnicy i obserwatorzy danego wydarzenia, czasami również sami autorzy dzieł.

W tekście recenzji stosowane jest specjalistyczne słownictwo, a od autora wymagana jest wiedza z danej dziedziny (filmu, teatru, literatury).

Pisząc recenzję:

- zgromadź informacje dotyczące recenzowanego dzieła, np. podstawowe dane o filmie, jego twórcach, o problematyce w nim poruszonej. Określ gatunek filmowy, jaki prezentuje, miejsce, jakie zajmuje wśród innych dzieł tego rodzaju;
- ustal, czy recenzja będzie miała charakter informacyjny (zbliżony do sprawozdania), czy też krytyczny (zawiera przede wszystkim oceny, sądy i uzasadnienia);
- ustal, które informacje przedstawisz na początku, które przedstawisz później, a które w ogóle wyeliminujesz (selekcja materiału),
- przedstaw najważniejsze treści dzieła, jego problematykę;
- dokonaj analizy, czyli omówienia wybranych elementów, z których składa się dzieło (w filmie: gra aktorów, reżyseria, scenografia, zdjęcia, efekty dźwiękowe i wizualne, akcja itp.), przedstaw własną ich ocenę i uzasadnienie tej oceny;
- w podsumowaniu zaprezentuj ogólne wnioski dotyczące dzieła, jego wartość jako całości, opinię, która zachęci lub zniechęci odbiorców do kontaktów z dziełem

Irena Jurgielwiczówna: Ten obcy:

Ten obcy to jedna z wielu wspaniałych książek Ireny Jurgielewiczówny, współczesnej polskiej pisarki i pedagoga. Pisała ona przede wszystkim psychologiczne powieści dla młodzieży, które przyniosły jej uznanie ze strony młodych czytelników. Do najwybitniejszych jej książek należą „*Niespokojne godziny*”, „*Wszystko inaczej*”, „*Ważnym i nieważnym*”. „*Ten obcy*” to najlepsza powieść pisarki, przetłumaczona na wiele języków, a jej bohaterów można odnaleźć również w powieści tej pisarki pt. „*Inna*”.

Ten obcy to moja ulubiona lektura szkolna. Często wracam myślami do opisanych w niej postaci i wydarzeń.

Akcja powieści rozgrywa się w osadzie Olszyny, nad rzeką Młynówką, w czasie wakacji. Po powodzi na rzece powstaje niewielka wyspa, która jest kryjówką dzieci; Uli i Pestki oraz dwóch braci – Mariana i Julka. Któregoś dnia dzieci spotykają na wyspie nieznanego chłopca – wychudzonego, ubranego w podniszczone ubranie, ze zranioną nogą, Chłopiec – Zenek – uciekł od ojca, który znęcał się nad nim. Zamierza dostać się do Strykowa, do wujka. Dzieci opiekują się nim; wynoszą z domu żywność, budują dla niego szałas, a nawet dowiadują się, że jego wujka nie ma w Strykowie. Chłopiec nie należy do ideałów. Zdarzają mu się kradzieże, konflikty z miejscowymi chłopcami, którzy donoszą na niego na policję.

Powieść Jurgielewiczówny to nie tylko książka opisująca wakacyjną przygodę. To książka poruszająca problemy wewnętrzne dzieci. Poznajemy tragiczną sytuację odrzuconego przez ojca Zenka, problemy osieroconej przez matkę Uli, która nie akceptuje drugiej żony taty. Autorka wnikliwie opisuje ich przeżycia i emocje. Pozwala nam śledzić uczucie rozkwitające między Ulą i Zenkiem. Przybycie chłopca na wyspę jest przełomem w życiu dziewczynki, a pomoc udzielona Zenkowi przez jej tatę – lekarza – decydująco wpływa na stosunek dziewczyny do ojca. Ula uwierzyła w jego miłość, wreszcie mu zaufała.

Powieść porusza również problemy moralne. Autorka nie lekceważy kradzieży jabłek czy pieniędzy, dokonanych przez Zenka. Akcentuje konieczność naprawienia szkody. Właśnie po to, by naprawić błąd kolegi, Ula podejmuje pracę. Sam Zenek również okazuje się chłopcem uczciwym i honorowym – pozostawia Uli w kopercie zwrot długu.

Ten obcy to książka o młodzieży i dla młodzieży. Ale czy tylko? Uważam, że mogłaby być również podręcznikiem dla niejednych rodziców, którzy nie zawsze dostrzegają problemy swojego dziecka lub nie wiedzą, że partnerstwo w rodzinie przynosi najlepsze efekty wychowawcze.